

Nói Thầm Với Trái Tim

Jul¹

Đà Lạt ngày cũ

Ngày hôm nay không biết nắng hay là mưa đây! Quên nghe tin thời tiết (lòng cứ nhớ thương ai!)

Từng mảng sương bay bay. Gió không nhiều mà lạnh. Chân trời mây đen quánh. Buồn nghe rất băng quơ...

Như thế là bài thơ... bắt đầu nghe rất ngọt, ai có lòng đau xót nhớ về mình chút không?

Mình ngó ra con sông, con sông chưa ngập nước. Mình ngó ra ngõ trước, ngõ trước hoa chưa vàng...

(Lát nữa mà mây tan chắc hoa vàng mới nở?). Ôi chao lòng anh nhớ, em đi lâu quá chừng...

Nếu bây giờ mùa Đông, ờ em cứ đi tiếp, biết đâu chừng em kịp đuổi bắt giùm anh Xuân...

Để cho anh băng khuâng, nhớ nhung càng thêm mướt, nhớ như từ kiếp trước hai đứa từng thẹn thở...

Hồi đó em đến trường, áo dài bay trong gió. Hồi đó anh đứng ở cuối một dãy hành lang...

Ôi xa xôi xa xăm Huế và em Đà Lạt ôi những ngày nắng hát em à tiếng thông reo...

*

Đà Lạt xứ Tình Yêu...có đôi thôn hai mộ...em và anh lội bộ trong rừng cỏ tranh thưa...

Thế mà đã ngày xưa! Sáng nay mưa hay nắng? Tôi ngồi im. Im lặng. Nói thầm với trái tim...

Trần Văn Lê